

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

6.nodaļa: Uguns. Dzīvības norises.

337.

Iespējams izdarīt derīgus novērojumus attiecībā uz jūtīgumu pret ugunīgajām izpausmēm. Derīgi novērot, ka mūsu delna vai piere izjūt cilvēka siltumu no attāluma. Tāds jutīgums dažāds un dažāda arī siltuma izplūsme. Pakāpeniski iespējams, aiztaisot acis un ausis, izjust cilvēka siltumu no liela attāluma. Tāds novērojums ir uzskatāms liecinājums, ka cilvēks ir ugunīgās enerģijas fokuss.

338.

Lepnībā staigājošais nav ugunīgās dabas, pašnoniecināšanā staigājošais nav ugunīgās dabas, tikai vienkāršība raksturīga Ugunij.

339.

Visur norādīts, ka ciešanas ir labākais šķīstītājs un ceļa saīsinātājs. Tā tas neapšaubāmi ir Zemes pastāvošajos apstākļos. Bet vai vadība varēja dzimt ar nepieciešamu ciešanu nosacījumu? Nē, varenā jaunrade, protams, neparedzēja ciešanu vajadzību. Cilvēki paši briesmīgā centībā ierāva sevi ciešanu aplī. Veseliem gadu tūkstošiem cilvēki centušies pārvērsties divkājainajos. Viņi centušies ar niknumu nomākt Zemes atmosfēru. Patiesi, ikviens ārsts apstiprinās, ka bez ļaunuma nebūtu arī ciešanu. Prasmi izvairīties no ciešanām nosaucam par tiekšanos uz labo. Patiešām, labais, kas rūdīts Uguns ēzē, kļūst nejutīgs pret ciešanām. Tā ugunīgā pārveidošanās paceļ pāri ciešanām pat uz Zemes. Nevajag izvairīties ciešanu, jo nav zemes varoņdarba bez ciešanām. Bet katrs, kas gatavs varoņdarbam, lai iededzina sirds ugunis. Tās būs ir ceļa rādītājas, ir roku neradīts vairogs. Kāds jautāja – “Kā Valdonis ieraudzīs tos, kuri iet pie Viņa?” Un tika atbildēts – “Pēc sirds Ugunīm.” Ja mūs šeit pārsteidz Uguns spēks ap mums, kas piesātina pat mūsu drēbes, tad kā gan Hierarhijā liesmo sirds Ugunis!

340.

Pie tam jāprot atšķirt apziņas paplašinājums, apskaidrojums no zemā psihisma. Mēs nebūt nepriecājamies redzot, kā veidojas sakaru uzturēšana ar Smalkās pasaules zemākajiem slāņiem. Nav jāaizmirst, ka zemākās būtnes, nemaz jau nerunājot par pastāvīgām apsēstībām, spēj it kā apreibināt apziņu; zemākais rada zemāko.

Tāpēc vēlreiz centīsimies saprast, kāpēc tik vajadzīga sirds tiekšanās uz Augstāko. Vienkāršos maksimumus nevajag augstprātīgi nīcināt; to vienkāršībā apstiprinās visbīstamākais. Kad kareivis gatavs kaujai, Vadītājs viņu pārbaudīs. Tā sevišķi vajadzīga rūpestība, kad runāju par vissmalkāko Uguns stihiju. Uguns nav jāizprot kā ķīmiska formula. Vajag ar cieņu saprast visu tās neizsakāmību. Jau senatnē atrodam visādus Uguns kādību aprakstus, kā tā caurnirst visus priekšmetus; un nav neviena debesu ķermeņa, kas nebūtu Uguns caurstrāvots. Tāpēc nevar izvairīties no gaismu nesošās stihijas un gudri jāsaprot, ka Augstākās Uguns atskārsmē derīga zemāko Uguņu apvaldīšanai.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

6.nodaļa: Uguns. Dzīvības norises.

341.

Uguns siena, uguns miglājs, uguns kristības apliecina ugunīgo realitāti. Piemēram, cilvēki nevēlas saprast, ka viņos mītošās uguns kādība atkarīga no viņiem pašiem. Viņi neiedomājas, ka paši iededzina ir glābjošās, ir postošās ugunis. Cītība dažādos virzienos, neizbēgami izraisa spēku un uguns nokrāsu, tāpēc tik grūti nodzēst ieradumu būtības iedegto apdedzinošo uguni. Bet Jogs saprot, cik nepieciešama katra uguns iedegšana, kas saistīta ar labo. Doma par labo ir apziņas mērogs. Kad izzinātājs uzsāk pašreizējā augšupeju, viņš kā pakāpi ieskata labuma mērogu. Viņš zina, ka ar labā masku nevar apmānīt, jo mānīšana ir tikai mirkļu ilūzija. Tāpēc neaizmirstiet, ka jūsu godātais Svētais nosūtīja savam draugam sveicienu no liela attāluma. Viņš zināja, ka draugs brauc garām uz varoņdarbu un viņu sirdis apvienojās atklāsmē. Nekas nespēj traucēt sirds atklāsmi. Tā abpusējā atzīšanās ir jau Ugunīgās Pasaules valodas priekša nojauta, kur viss noslēptais kļūst atklāts.

342.

Radž - Agni, tā nosauca to Uguni, kuru jūs saucat par entuziasmu. Patiešām, tā ir daiļa un varena Uguns, kas šķīstī visu apkārtējo izplatījumu. Šī Uguns piesātina radošo domu. Radž – Agni sudrabainajā gaismā aug augstsirdības doma. Palīdzība tuvākam verd no tā paša avota. Nav robežas, nav ierobežojuma spārniem, kas mirdz Radž – Agnī ugunī. Nedomājiet, ka šī Uguns iedegsies nelietīgā sirdī. Jāieaudzina sevī prasme izraisīt šādas ekstāzes avotu. Vispirms jārada sevī pārliecība, ka jūs atdotat savu sirdi Dižās Kalpošanas labā. Pēc tam jāpadomā, ka darba slava nav jūsu, bet Gaismas Hierarhijas. Un tad var sajūsmināties par Hierarhijas Bezrobežību un nostiprināties varoņdarbā, kas vajadzīgs visām pasaulēm. Tā ne sevis labā, bet Dižās Kalpošanas labā iedegas Radž – Agni. Saprotiet, ka Ugunīgā Pasaule nevar pastāvēt bez šīs Uguns.

343.

Skumji Mēs vērojam divus zinātniekus – viens nolaidās dziļumos, otrs tiecās uz augstumiem. Abiem bija derīgi uzdevumi, bet neviens no viņiem neņēma vērā Uguns kā elementa pakāpes pētīšanu. Viņu mēģinājumi, protams, bija neapmierinoši. Dziļumi ir apbrīnojami un augstienes vēl daudz lieliskākas. Bet tiekšanās sākums bija pareizs. Pakāpeniski ir iespējams atrast aparātus, kas pietiekami aizsargās, bet ja netiks izvirzīts izplatījuma Uguns uzdevums, tad derīgās iespējamības ies zudumā. Ugunīgajā ķermenī mēs daudz ko novērojam, bet tad daudz palīdz Hierarhija. Būtu visai vietā, ja zinātnieki par uzdevumu izvirzītu izplatījuma Uguni. Viņi kaut aptuveni atklātu ugunīgās stihijas kāpinājumu. Mūsu mācekļi to iztur, pateicoties sirds profilaksei, bet pūļiem vajadzīgi mājienu no dažādām pusēm. Pūļi ies bojā no ugunīgās stihijas. Kāpēc gan viņi netiecas uzklauties par šo elementu?